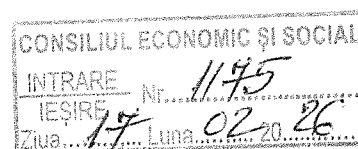

EXPUNERE DE MOTIVE

I. Necesitatea și oportunitatea reglementării

Prezenta inițiativă legislativă răspunde unei urgențe sociale reale, aliniază România la standardele europene emergente și plasează interesul superior al copilului în centrul politicilor publice digitale, fără a aduce atingere libertăților fundamentale într-o manieră disproporționată. Utilizarea intensivă și necontrolată a rețelelor sociale de către minori a generat, în ultimii ani, riscuri majore pentru sănătatea mintală, dezvoltarea emoțională și siguranța acestora.

Studii științifice, rapoarte ale instituțiilor europene, precum și anchete parlamentare recente evidențiază o creștere alarmantă a fenomenelor de anxietate, depresie, automutilare, suicid, dependență digitală, cyberbullying și expunere la conținuturi nocive sau manipulative.

II. Constituționalitatea și proporționalitatea

- Măsurile propuse respectă **art.53 din Constituție**, fiind:
 - prevăzute de lege;
 - necesare pentru protejarea sănătății publice și a drepturilor copilului;
 - proporționale și limitate în timp.
- Jurisprudența CEDO recunoaște o **marjă largă de apreciere statelor** în domeniul protecției minorilor.
- Nu se instituie cenzură, ci **obligatii de diligență** pentru furnizori.

Constituția României consacră, prin art.49, obligația statului de a asigura protecția copiilor și tinerilor, iar prin art.34 dreptul fundamental la ocrotirea sănătății.

Totodată, art.26 garantează viața intimă, familială și privată, însă permite restrângeri ale exercițiului unor drepturi, în condițiile art.53, atunci când acestea sunt necesare, proporționale și justificate de protejarea sănătății, moralei publice și a drepturilor altor persoane.

III. Comparație cu legislația altor state (drept comparat)

Inițiativa se înscrie într-o **tendință legislativă europeană și internațională** clară.

Prezenta lege instituie un cadru juridic coerent, proporțional și compatibil cu dreptul Uniunii Europene, în special cu Regulamentul (UE) 2016/679 (GDPR) și Regulamentul (UE) 2022/2065 (Digital Services Act), având ca obiectiv primordial **protejarea interesului superior al copilului**, prevenirea riscurilor grave și responsabilizarea furnizorilor de servicii de rețele sociale.

Măsurile propuse se aliniază unei tendințe clare la nivel internațional și european de consolidare a protecției minorilor în mediul digital, prin reglementări restrictive, preventive și educaționale.

1. Franța

Prin Legea nr.2023-566 privind majoritatea digitală, Franța a stabilit:

- **vârsta minimă de 15 ani** pentru accesul la rețelele sociale;
- obligația furnizorilor de a obține **consimțământul verificabil al părinților** pentru minorii sub acest prag;
- sancțiuni semnificative pentru platformele care nu implementează mecanisme eficiente de verificare a vârstei.

Curtea Constituțională franceză a reținut că protecția sănătății mintale a minorilor justifică restrângeri proporționale ale libertății de exprimare în mediul digital.

2. Germania

Germania aplică încă din 2003 **Jugendmedienschutz-Staatsvertrag (JMStV)**, care:

- impune clasificarea conținutului online în funcție de vârstă;
- obligă platformele să limiteze accesul minorilor la conținut nociv;
- permite sancțiuni administrative severe pentru nerespectare.

Modelul german pune accent pe **responsabilitatea furnizorilor**, nu pe culpabilizarea utilizatorilor minori.

3. Italia

Italia a adoptat măsuri consolidate prin Codul pentru protecția minorilor în mediul digital, incluzând:

- mecanisme stricte de **age-verification**;
- intervenția autorității de protecție a datelor (Garante per la protezione dei dati personali);
- recunoașterea explicită a **dependenței digitale** ca risc pentru sănătatea copilului.

4. Spania

Spania a introdus prin Carta drepturilor digitale:

- conceptul de **drept al copilului la protecție împotriva manipulării algoritmice**;
- obligația statului de a integra educația digitală în sistemul de învățământ obligatoriu.

5. State non-UE (exemplu relevant) – Australia

Australia a anunțat, în 2024, intenția legislativă de:

- a stabili o **vârstă minimă de 16 ani** pentru accesul la rețele sociale;
- a impune amenzi de ordinul sutelor de milioane de dolari pentru platformele neconforme.

IV.Impactul social și economic

Impact bugetar: **neutru**.

Prezenta lege nu presupune înființarea de noi instituții sau structuri administrative.

Autoritățile competente utilizează resursele existente, iar costurile de implementare revin exclusiv furnizorilor privați de servicii digitale.

Aplicarea legii poate genera efecte pozitive indirecte prin reducerea cheltuielilor publice în domeniul sănătății mintale, al abandonului școlar și al infracționalității juvenile.

INIȚIATOR:

Macovei Ilie Simona-Elena - deputat S.O.S. România

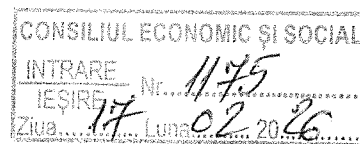
Circumscripția electorală nr.24

Tabel cu semnături la Propunerea legislativă privind protecția minorilor împotriva riscurilor utilizării rețelelor sociale

[illegible]

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL ROMÂNIEI

LEGE

pentru protecția minorilor împotriva riscurilor utilizării rețelelor sociale

Parlamentul României adoptă prezenta lege

CAPITOLUL I – Dispoziții generale

Art.1 – Obiectul legii

Prezenta lege stabilește cadrul juridic privind:

- a) protecția minorilor împotriva riscurilor utilizării rețelelor sociale;
- b) obligațiile furnizorilor de servicii de rețele sociale;
- c) măsurile de prevenție, educație și sancțiunile aplicabile.

Art.1¹ – Definiții

În sensul prezentei legi:

- a) *rețea socială* – serviciu digital care permite crearea de profiluri publice sau semipublice și interacțiunea între utilizatori;
- b) *minor* – persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani;
- c) *conținut cu risc extrem* – conținut susceptibil să producă vătămări grave sănătății psihice sau integrității fizice a minorilor;
- d) *verificarea vârstei* – ansamblul măsurilor tehnice și organizatorice destinate stabilirii vârstei utilizatorilor, cu respectarea principiului minimizării datelor.

CAPITOLUL II – Accesul minorilor la rețelele sociale

Art.2 – Limită de vârstă

- (1) Furnizorii de servicii de rețele sociale care își desfășoară activitatea pe teritoriul României au obligația de a refuza crearea de conturi pentru persoanele cu vârsta sub 15 ani.
- (2) Conturile existente aparținând persoanelor care nu au împlinit vârsta de 15 ani se suspendă până la împlinirea vârstei legale.

(3) Dispozițiile alin.(1) și (2) nu se aplică platformelor educaționale, enciclopediilor online și serviciilor digitale fără scop lucrativ.

Art.3 – Verificarea vârstei

(1) Furnizorii de servicii de rețele sociale au obligația de a implementa sisteme eficiente și proporționale de verificare a vârstei utilizatorilor.

(2) Sistemele de verificare a vârstei se stabilesc prin norme emise de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, cu avizul Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal

(3) Sistemele prevăzute la alin.(1) nu pot conduce la crearea de baze de date biometrice și nu pot fi utilizate în scop de profilare, fiind supuse strict regulilor prevăzute de legislația privind protecția datelor cu caracter personal.

CAPITOLUL III – Conținut cu risc extrem

Art.4 – Obligațiile furnizorilor

(1) Furnizorii de servicii de rețele sociale au obligația de a preveni și de a elimina cu celeritate conținuturile care:

- a) promovează sau glorifică suicidul ori automutilarea;
- b) încurajează violența extremă;
- c) exploatează vulnerabilitatea psihologică a minorilor.

(2) Furnizorii instituie mecanisme de raportare prioritară a conținutului cu risc extrem, care se soluționează în termen de maximum 24 de ore atunci când este implicat un minor.

(3) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin.(1) și (2) atrage răspunderea contravențională sau penală, după caz.

CAPITOLUL IV – Informare și prevenție

Art.5 – Avertismente sanitare

(1) Publicitatea pentru rețelele sociale va include avertismentul:

„Utilizarea excesivă poate afecta sănătatea mintală a minorilor.”

(2) Ambalajele telefoanelor mobile și ale dispozitivelor conectate la internet vor include mențiunea:

„Nerecomandat minorilor sub 13 ani.”

Art.6 – Educație digitală

Ministerul Educației introduce în curricula școlară obligatorie programe privind:

- a) riscurile psihologice ale utilizării mediului digital;
- b) funcționarea algoritmilor și impactul acestora;
- c) protecția sănătății mintale în mediul online.

CAPITOLUL V – Utilizarea telefoanelor mobile în unitățile de învățământ

Art.7

Utilizarea telefoanelor mobile în unitățile de învățământ preuniversitar este interzisă în timpul programului școlar, cu excepțiile stabilite prin regulamentul intern, cu respectarea interesului superior al copilului și a nevoilor educaționale speciale.

CAPITOLUL VI – Sancțiuni

Art.8

(1) Încălcarea obligațiilor prevăzute de prezenta lege atrage, după caz:

- a) amendă de până la 3% din cifra de afaceri globală;
- b) suspendarea temporară a activității;
- c) aplicarea altor sancțiuni prevăzute de legislația Uniunii Europene.

(2) Aplicarea sancțiunilor se realizează de către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

CAPITOLUL VII – Neglijență parentală digitală

Art.9

(1) Expunerea gravă, repetată și nesupravegheată a minorului la rețele sociale, cu consecințe dovedite asupra sănătății sau dezvoltării acestuia, poate constitui formă de neglijență, în condițiile Codului penal.

(2) Dispozițiile prezentului articol intră în vigoare la 3 ani de la publicarea legii.

CAPITOLUL VIII - DISPOZIȚII FINALE

Art.10

Prezenta lege intră în vigoare la 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art.75 și ale art.76 din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTE
CAMERA DEPUTAȚILOR**

GRINDEANU SORIN-MIHAI

**PREȘEDINTE
SENATUL ROMÂNIEI**

ABRUDEAN MIRCEA